

kandidat og Bælgerne, og fordi Bælgerne ville have Noget at vide af A., er det ikke jagt, at de ville have Noget at vide af B., og B. kan ikke være berettiget til at svare paa Noget, som man har spurgt A. om. Det vilde, naar mange Kandidater stode paa Valgtribunen paa een Gang, let føre til, at det gik paa Valgtribunen, som de Herrer maasse vide, at det gaar til ved en Examen i en Almueskole, at, naar Læreren retter et Spørgsmaal til en Dreng, som han ikke kan svare paa, at saa en Mængde af Kammeraterne række Fingrene i Bevret og besvare det stillede Spørgsmaal. Det kan ikke være Meningen, at, naar der er 5--6 Valgkandidater paa Valgtribunen, og der bliver rettet Spørgsmaal til en af dem, at saa de andre kunne sige: „Lad mig komme til; jeg kan svare meget bedre end den Spurgte.“ Det vilde føre til en høist besynderlig, naiv Forhandling paa en Valgtribune. Dermed vil jeg paa ingen Maade bestride, at der kan gives Omstændigheder — og jeg har indrømmet, da jeg forrige Gang havde Ordet, at dette Tilfælde forelaa her — hvor jeg som Valgbestirelsens Formand ikke vilde negte en ikke interPELLERET Kandidat Ordet. Paa den anden Side maa jeg imidlertid atter fremhæve, at saaledes som Sagen virkelig er tilgaaet, har den faldne Kandidat givet Formanden Ret til at antage, at han i Grunden var ganske vel fornøjet med, at han ikke fik Ordet. Jeg har hørt af en tidligere Taler, at dette kunde Klageren have sine særlige Grunde til; men jeg skal ikke indlade mig videre herpaa; jeg fremhæver kun, at Klageren lader forløbe mere end 10 Minuter, efter at Samtalen har fundet Sted imellem ham og Formanden, uden at han gjentager sit Ønske om at faae Ordet eller foranlediger en Interpellation stillet til sig, hvilket jo vilde kunne ske ved saa Ord, ved at en Bælger blot siger: „Jeg ønsker ogsaa, at den anden Kandidat udtaler sig om det reiste Spørgsmaal.“ Da Klageren ikke har foranlediget en saadan Udtalelse af en Bælger, og da han endelig lader Formanden slutte Forhandlingerne, uden at han selv siger: „jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at jeg har begjæret Ordet, og at dette er blevet mig negtet“ — i hvilket Tilfælde jeg er overbevist om, efter hvad der foreligger fra Valgbestirelsens Formand, at han vilde have faaet det — har han ingen Ret til nu at beklage sig. Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds Ret i, at der fra Formandens Side er begaaet en saadan Feil, at Valget af den Grund skulde kunne kasseres. Saaledes, som jeg ogsaa fremhævede før, tør end ikke Klageren, efter hvad han selv temmelig tydelig udtaler i sin Klage, paastaa, at den Omstændighed, at Formanden har negtet ham Ordet, har havt nogen Indflydelse paa Stemmegivningen og jeg har endvidere paavist, at der af andre Grunde ikke er nogensomhelst Anledning til at antage Saadant, og at, hvis det overhovedet

skulde have havt nogen Indflydelse paa Stemmegivningen, at Jørgen Pedersen ikke fik Ordet, maatte denne Indflydelse være udøvet ikke til Skade for Klageren men til den modsatte Side. Det ærede Medlem gav mig Ret i, at den eneste Maade, hvorpaa man kunde faae Oplysninger i den Retning, var at tage alle Bælgerne i Forhør, men naar han mente, at dette bedst skete ved at lade foretage Omvalg, saa er dette en fuldstændig Misforstaaelse; thi her er Spørgsmaal om det alt stedfundne Valg, altsaa om, hvorledes Stemmegivningen mellem de Bælgerne, der mødte den 3die Januar paa Valgstedet og afgav deres Stemmer, vilde være falden ud, hvis det, der nu paalages, ikke var hændet, men det er noget helt Andet end et nyt Valg, for hvilket der vilde foreligge mange andre og nye Chancer; der veed man jo ikke, om den faldne Kandidat vilde vise samme Mangel paa Konduite, som han synes at have vist ved denne Leilighed, idet han jo ved en lille Smule Snarraadighed let vilde være kommen ud over den Banfelighed, som Formandens Negtelse synes at have beredt ham. Det ærede Medlem sagde endvidere, at et af de Momenter, man ønskede, at Udvalget skulde søge oplyst, var, hvilke tidligere Tilfælde af lignende Art, der vare forekomne her i Thinget. Jeg har i den Tid, der er hengaaet mellem Udvalgets Forhandlinger og Mødet idag, gjort mig al Umage for at finde lignende Tilfælde, men jeg har ikke kunnet finde andet end det, som det ærede Medlem selv har refereret, og det ærede Medlem vil indrømme mig, at dette Tilfælde i højeste Grad taler mod hans hele Argumentation; thi i det Tilfælde anerkjendtes jo Valget. Om man her udtalte, at man ikke fandt det rigtigt, hvad Valgbestirelsens Formand havde gjort, det skulde jeg ikke have det Mindste imod, thi, som jeg før nævnte, vilde jeg næppe selv have baaret mig saaledes ad, men det er noget Andet, om man af den Grund vilde kuldaste Valget, og det synes det ærede Medlem at være mest tilbøielig til. Jeg kan ikke negte, at jeg vedkjender mig den Anskuelse, at ikke enhver Feil, der begaas af en Valgbestirelse, kan medføre et Valgs Kassation, thi jeg tør dristig sige, uden at gaa nogen Valgbestirelse for nær, at der ikke foregaar et Valg i hele Landet, hvor det kommer til skriftlig Afstemning, hvor der ikke i en eller anden Retning begaas Feil. Hvis det bringes i System, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Vojfen) synes at være tilbøielig til at sætte i System, vilde man paa Grund af en hvilken som helst Klage kunne faae alle foretagne Valg kasserede. Jeg ser ikke nogensomhelst Grund til at søge nye Oplysninger. Sagen er simpel og klar, og foreligger saa oplyst, at der i den Henseende virkelig ikke kan være den mindste Tvivl. Man kan have hvad Mening, man vil, om Formandens Konduite eller Mangel derpaa, det vil jeg overlade til En-